Lietas Nr. C68366918
Lietas arhīva Nr. C-1219-19/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 25. aprīlī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese A. Buliņa
ar tiesas sēžu sekretāri L. Zemi
piedaloties prasītājai /pers. A/ un atbildētājam /pers. B/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2018. gada 18. jūnijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā cēla prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

[1.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2012. gada 15. septembrī tika noslēgta /pers. A/ (turpmāk – prasītāja) un /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) laulība. Laulība šķirta 2016. gada 27. septembrī.

2013. gada 22. aprīlī, laulības laikā, prasītājai un atbildētājai piedzima dēls /pers. D/ (turpmāk – bērns).

[1.2] Prasītāja norāda, ka puses dzīvo šķirti kopš 2014. gada. Bērns dzīvo ar prasītāju, visas rūpes par bērnu ir uzņēmusies prasītāja, savukārt, atbildētājs bērna uzturēšanā un audzināšanā nepiedalās.

Bērna uzturam ik mēnesi nepieciešami aptuveni 457 *euro,* no kuriem dzīvokļa īrei nepieciešami 100 *euro*, komunālajiem maksājumiem 38 *euro*, ēdināšanai dārziņā 35 *euro*, uzturam 100 *euro*, dažādiem saimnieciskajiem izdevumiem 20 *euro*, izdevumi izglītībai ir 54 *euro*, bērna apģērba un apavu iegādei nepieciešami 50 *euro*, citām objektīvi nepieciešamajām vajadzībām, piemēram, medicīnas precēm, rotaļlietām, grāmatām, ik mēnesi nepieciešami aptuveni 60 *euro*.

Prasītāja norāda, ka atbildētājs strādā SIA "/nosaukums/" un saņem ik mēnesi aptuveni 3100 *euro*. Šādos apstākļos atbildētājs ir spējīgs bērna uzturam novirzīt uzturlīdzekļus 350 *euro* ik mēnesi.

Prasītāja strādā SIA "/nosaukums B/" par klientu apkalpošanas operatoru, alga mēnesī aptuveni 550 *euro*, bet uz prasības iesniegšanas dienu prasītāja atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā līdz 2019. gada oktobrim un viņas ienākumi sastāv no vecāku un bērnu pabalstiem.

Prasītāja norāda, ka no atbildētāja par labu prasītājai bērna uzturam ar tiesas spriedumu piedzīti uzturlīdzekļi, bet atbildētājs tiesas spriedumu labprātīgi nav pildījis, uzturlīdzekļus maksā neregulāri un nepilnā apmērā.

[1.3] Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 177., 179. pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam 350 *euro* ik mēnesi līdz bērna pilngadībai, nosakot sprieduma nekavējošos izpildi.

[2] Atbildētājs tiesai rakstveida paskaidrojumus par prasību nav sniedzis.

[3] Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja pilnā apmērā, lūdza tiesu piedzīt no atbildētāja 350 *euro* katru mēnesi. Paskaidroja, ka šobrīd atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā sakarā ar otra bērna piedzimšanu ģimenē, līdz ar ko var nodrošināt bērna uzturu valstī noteiktajā minimālajā apmērā, savukārt, atbildētājam samērā ar savu finansiālo daļu, ir iespēja nodrošināt bērnam uzturlīdzekļus lielākā apmērā.

Šobrīd prasītāja atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā, ienākumi sastāv no 171 *euro* jaunākā bērna pabalsta, 11,378 *euro* vecākā bērna pabalsta un vecāku pabalsta 260 *euro* mēnesī. Papildus prasītāju finansiāli atbalsta tēvs – aptuveni 100 *euro* mēnesī. Izdevumi savām vajadzībām ir īres, komunālo maksājumi, saimniecības preces, uzturs. Prasītājai ir nelielas kredītsaistības, aptuveni 600 *euro*, mēnesī aptuveni 60 *euro*.

Dzīvokļa īre ik mēnesi ir 300 *euro*, dzīvoklī dzīvo 3 personas, līdz ar ko bērna daļa ir 100 *euro* mēnesi. Par dzīvokļa īri dzīvokļa saimniecei nauda tiek ieskaitīta daļēji kontā, bet daļēji – tiek samaksāts uz rokas, atkarībā no situācijas.

Komunālo maksājumu apmērs attiecīgi bērna daļai ir 38 *euro* mēnesī.

Ēdināšana dārziņā gada griezumā vidēji ir 35 *euro* mēnesī.

Par ēdināšanu mājās bērnam nepieciešami vidēji 100 *euro* mēnesī.

Saimniecības izdevumiem nepieciešami aptuveni 20 *euro* – par higiēnas precēm, sadzīves kopšanas līdzekļiem, veļas mazgāšanas līdzekļiem.

Izdevumi izglītībai ir 54 *euro*, tie ir izdevumi par baseinu Kaņiera ielā 13, Rīgā, summa ir par mēneša abonementu.

[4] Tiesas sēdē atbildētājs prasību atzina daļēji, piekrita maksāt ik mēnesi uzturlīdzekļus 300 *euro* mēnesī, uzskatot minēto summu par samērīgu. Attiecībā uz dzīvokļa īres maksas summu iebildumus neizteica, norādīja, ka šāda summa ir samērīga par dzīvokļa īri Rīgā. Ienākumi aptuveni ir 1100 *euro* mēnesī pēc nodokļu nomaksas, izdevumi ir aptuveni 500-600 *euro*. Lielas kredītsaistības nav, ir vairākas nelielas kredītsaistības, piemēram, telefons līzingā.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Noklausījusies prasītājas un atbildētāja paskaidrojumus tiesas sēdē un pārbaudījusi lietas materiālus kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

[6] Ar lietas materiāliem pievienoto dzimšanas apliecības kopiju Nr./numurs/ apstiprināts, ka prasītāja un atbildētājs ir nepilngadīgā /pers. D/ vecāki *(lietas 7.lapa).*

Lietā nav strīda par to, ka nepilngadīgā bērna /pers. D/ ikdienas aprūpi un uzraudzību realizē bērna māte – prasītāja /pers. A/, bet nepilngadīgā /pers. D/ tēvam – atbildētājam /pers. B/ ir jāpiedalās bērna uzturēšanā un jāsniedz uzturlīdzekļi bērna uzturēšanai. Šādus iebildumus atbildētājs nav izteicis.

[7] Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina viņa pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

[7.1] No augstāk minētam tiesību normām nepārprotami secināms, ka jebkurā gadījumā bērna intereses prevalē par vecāku interesēm un abiem vecākiem ir pienākums nodrošināt savu bērnu ar pienācīgu uzturu, medicīnisko aprūpi, mājokli, attīstīt bērna fiziskās un intelektuālās spējās. Pie tam šādi pienākumi vecākiem būtu jārealizē pret katru savu bērnu vienādi, neatkarīgi no tā vai bērns dzīvo kopā ar vecāku vai atsevišķi.

[8] Pārbaudot informāciju Tiesu informatīvajā sistēmā, tiesa konstatē, ka ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016. gada 27. septembra spriedumu civillietā /numurs/ šķirta prasītājas un atbildētāja laulība. Vienlaikus ar spriedumu no atbildētāja prasītājas labā bērna /pers. D/ uzturam piedzīti uzturlīdzekļi 90 *euro* apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk par valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Šādos apstākļos tiesa konstatē, ka prasība faktiski ir celta par piedzīto uzturlīdzekļu apmēra palielināšanu.

[9] Civilprocesa likuma 203.panta ceturtā daļa nosaka, ja pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies spriedums, ar kuru no atbildētāja piespriesti periodiski maksājumi, mainās apstākļi, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga, iesniedzot jaunu prasību, prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Prasītāja ir lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus bērna uzturam 350 *euro* mēnesī, proti, palielināt ar tiesas spriedumu piedzītos uzturlīdzekļus par 260 *euro* mēnesī.

[10] Uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērna nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses. Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

[10.1] Attiecībā par prasītājas /pers. A/ ienākumiem tiesa konstatē turpmāko.

Lietas materiāliem pievienota Valsts ieņēmumu dienesta 2018. gada 21. augusta izziņa par /pers. A/ gūtajiem ienākumiem no 2018. gada 1. janvāra, no kuras redzams, ka prasītāja 2018. gada janvārī guvusi darba ienākumus 650 *euro*, savukārt, no 2018. gada februāra ienākumi no darba tiesiskajām attiecībām nav gūti (*lietas 40.lapa*).

Tiesas sēdē prasītāja paskaidroja, ka atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā un saņem vecāku pabalstu 260 *euro*, vecākā bērna pabalstu 11,38 *euro* un jaunākā bērna pabalstu 171 *euro,* kopā 442,38 *euro* mēnesī, papildus prasītājai finansiāli palīdz tēvs, sniedzot atbalstu apmēram 100 *euro* mēnesī.

Kā izriet no prasītājas tiesas sēdē sniegtās informācijas, prasītājas apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni.

[10.2] Attiecībā uz /pers. B/ ienākumiem tiesa konstatē turpmāko.

Lietas materiāliem pievienota Valsts ieņēmumu dienesta 2018. gada 7. augusta izziņa par /pers. B/ gūtajiem ienākumiem no 2018. gada 1. janvāra, no kuras redzams, ka atbildētājs laikā no 2018. gada 25. janvāra līdz 11. aprīlim, no 2018. gada 19. aprīļa līdz 2018. gada 23. maijam un no 2018. gada 29. jūnija līdz 30. jūnijam tika reģistrēts darba attiecībās ar SIA "/nosaukums/" un guvis ienākumus 2411,76 *euro*. Papildus minētajos laika periodos atbildētājs guvis ienākumus kopumā 6630,18 *euro* (*lietas 27.lapa*). Šādos apstākļos atbildētāja vidējie ikmēneša ienākumi 7 mēnešu periodā (no 2018. gada janvāra līdz 2018. gada jūnija mēnesim) ir 1291,71 *euro* mēnesī.

Tiesas sēdē atbildētājs paskaidroja, ka strādā par jūrnieku, darbs ir periodisks un darba samaksa nav noteikta kā ikmēneša, vidējie ikmēneša ienākumi šobrīd ir 1100 *euro* pēc nodokļu nomaksas.

[10.3] Izvērtējot atbildētāja mantisko stāvokli, tiesa atzīst, ka atbildētāja ienākumi ir pietiekami, lai veiktu uzturlīdzekļu maksājumus prasītājas norādītajā apmērā.

[11] Lai arī tiesa konstatējusi, ka atbildētāja finansiālais stāvoklis ir pietiekams, lai veiktu uzturlīdzekļu maksājumus prasītājas norādītajā apmērā, tomēr tiesai piedzenamā uzturlīdzekļu apmēra noteikšanai ir jānoskaidro, kāda ir bērna uzturam nepieciešamā summa, jāizvērtē katra vecāka mantas stāvoklis un spēja tādu summu segt, jāsadala nepieciešamā uzturlīdzekļu summa proporcionāli katra vecāka mantiskajam stāvoklim *(sk. Senāta 2013.gada 8.februāra spriedumu lietā Nr. SKC-991/2013, 2012.gada 28.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-1068/2012, 2012.gada 28.septembra spriedumu lietā Nr. SKC-1024/ 2012, 2012.gada 25.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC-1391/2012).*

[12] Kā redzams no aprēķina, prasītāja norādījusi, ka bērna uzturam nepieciešamie mēneša izdevumus veido:

- bērna daļa par dzīvokļa īres izdevumiem 100 *euro*;
- bērna daļā par komunālajiem maksājumiem 38 *euro*;
- ēdināšana dārziņā 35 *euro*;
- pārtika 100 *euro*;
- apģērbs un apavi 50,00 *euro*;
- dažādi saimniecības izdevumi 20 *euro*;
- izdevumi izglītībai 54 *euro*;
- citas objektīvās nepieciešamās vajadzības – medicīnas preces, rotaļlietas, grāmatas - 60 *euro*;

Atbilstoši tiesas sēdē uzturētajam aprēķinam, bērna uzturam nepieciešamie mēneša izdevumi kopā ir 457,00 *euro*.

Prasītāja lūgusi piedzīt no atbildētāja daļu no bērna uzturam nepieciešamajiem izdevumiem 350 *euro* apmērā ik mēnesi, savukārt, prasītāja spēj segt bērna uzturēšanai nepieciešamos izdevumus 107 *euro* apmērā, kas atbilst valstī noteiktajam minimālo uzturlīdzekļu apmēram.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa konstatē, ka prasītāja daļēji ir iesniegusi pierādījumus šiem izdevumiem. Civilprocesa likuma 96.panta pirmā daļa noteic, ja tiesa atzīst kādu faktu par vispārzināmu, tas nav jāpierāda. Pie šādiem faktiem pieder vēstures notikumi, dabas notikumi, kā arī vispārzināmas uz pieredzi pamatotas patiesības. Jautājumu par to, vai fakts uzskatāms par vispārzināmu, izšķir tiesa.

Kā Senāts norādījis 2011.gada 18.maija spriedumā lietā SKC-863, tiesa var atbrīvot lietas dalībniekus no pierādījumu iesniegšanas, ja tiesa atzīst par vispārzināmu, ka bērnam uzturēšanas izdevumos iekļaujami izdevumi par ēdienu, apģērbu, mājokli, higiēnas piederumiem u.t.t.. Tā kā šīm empīriskām patiesībām *(uz pieredzi pamatotām patiesībām)* nav faktisku apstākļu nozīmes, bet tās ir tikai secinājumi un loģiski slēdzieni no zināmiem faktiem, tad tās pusēm nav jāpierāda, bet pati tiesa izlieto empīriskās patiesības kā loģiska slēdziena locekļus *(sal. Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 333.–336.lpp.)*.

[13.1] Tiesai, izvērtējot uzturlīdzekļu apmēru, jāapsver bērnu uzturam nepieciešamie izdevumi, vērtējot prasītājas uzrādīto uzturlīdzekļu aprēķinu

kopsakarā ar atbildētāja iebildumiem. Atbildētājs tiesai nav izteicis iebildumus par prasītājas norādīto bērna uzturam nepieciešamo izdevumu apmēru mēnesī, nav apstrīdējis bērna uzturēšanai nepieciešamās summas, iebilstot vien pret prasītājas norādīto no viņa piedzenamo uzturlīdzekļu summai.

[13.2] Tiesa, izvērtējot uzturlīdzekļu aprēķinu, uzskata, ka bērnam nepieciešamais uzturēšanas apmērs ir samērīgs ar bērna vecumu un reālajām vajadzībām. Tomēr tiesa uzskata, ka prasītājai arī būtu jāpiedalās sava bērna uzturēšanā samērā savam materiālajam stāvoklim. Turklāt, pati prasītāja tiesas sēdē vairākkārt uzsvēra, ka pusēm sava bērna uzturēšanā jāpiedalās samērā ar viņu materiālo stāvokli.

Tiesa, veicot aritmētiskos aprēķinus, konstatē, ka prasītāja un atbildētājs kopumā ik mēnesi gūst ienākumus vidēji 1542,38 *euro* (442,38 + 1100), procentuāli šo ienākumu attiecībā ir 28,67 % pret 71,33 %. Prasītāja ir norādījusi un tiesa ir atzinusi par samērīgu bērna uzturēšanai nepieciešamo summu 457 *euro* mēnesī. Sadalot šo summu proporcionāli prasītājas un atbildētāja procentuālajam ienākumu apmērā (457 *euro*/100% = 4,57 *euro* ir 1 %), tiesa konstatē, ka atbildētājam samērā ar savu materiālo stāvokli, būtu jāpiedalās bērna uzturēšanā 325,98 *euro* (4,57 *euro* x 71,33 %), savukārt, prasītājai sava bērna uzturēšanā būtu jāpiedalās 131,03 *euro* (4,57 *euro* x 28,67 %) apmērā, kas ir samērīga daļa attiecībā uz pušu ienākumiem un bērna nepieciešamo uzturēšanas izdevumu apmēru.

[13.3] Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka no atbildētāja prasītājas labā būtu piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam 326 *euro* apmērā ik mēnesī.

[14] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007. gada 29. augustā lietā Nr.SKC -556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92. pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā piedzenami no prasības celšanas brīža, t.i., 2018. gada 18. jūnija, sprieduma izpildē ieskaitot tās summas, kādas atbildētājs samaksājis bērna uzturam kopš 2018. gada 18. jūnija.

Vienlaicīgi tiesa norāda, ka ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018. gada 17. augusta lēmumu, ar kuru izlemts prasītājas pieteikums par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu lietā, uzturlīdzekļi piedzīti lielākā apmērā kā ar tiesas spriedumu, tomēr nav pieļaujams, ka starpība tiek attiecināta uz turpmāko sprieduma izpildi.

[14.1] Tiesa uzskata, ka pārtraucama periodisko maksājumu piedziņu par turpmāko laika periodu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018. gada 17. augusta lēmuma lietā Nr.C68366918.

Tiesa, ievērojot bērna intereses uzturlīdzekļus piedzina no prasības celšanas brīža, t.i., 2018. gada 18. jūnija, bet tā kā lietā 2018. gada 17. augustā tika pieņemts lēmums par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu, sprieduma izpildē ieskaitāmas summas, kas nomaksātas arī pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018. gada 17. augusta lēmuma.

[14.2] Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 7. janvāra sprieduma lietā SKC-1478/2015 paustās atziņas uzturlīdzekļi bērna labā no atbildētājas piedzenami līdz laikam, kamēr bērns pats spēs sevi apgādāt. Ja pēc pilngadības sasniegšanas bērns vēlas saņemt uzturlīdzekļus pats, viņš ir tiesīgs celt tiesā attiecīgu prasību, lūdzot pārtraukt iepriekš ar tiesas spriedumu noteikto uzturlīdzekļu piedziņu par labu vecākam.

[15] Tiesa uzskata, ka pārtraucama periodisko maksājumu piedziņu par turpmāko laika periodu pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016. gada 27. septembra sprieduma lietā /numurs/ daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērna /pers. D/ uzturam.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Tā kā prasītāja no tiesas izdevumu samaksas šajā lietā ir atbrīvota uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta pamata, tiesas izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Atbilstoši minētā likuma 35.panta pirmās daļas 6.punktam, prasībās par maksājumu vai devumu samazināšanu vai palielināšanu prasības summa ir summa, par kādu samazina vai palielina maksājumus vai devumus, bet ne vairāk kā par vienu gadu (326 – 90) = 236 x 12 = 2832) un valsts nodeva no minētās summas saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta b)apakšpunktu sastāda 347,92 *euro*.

Tiesa izskaidro, ja persona sava mantiskā stāvokļa dēļ tiesas noteikto valsts nodevu nevar nomaksāt likumā noteiktajā termiņā, tad tā saskaņā ar Civilprocesa likuma 206.panta pirmo daļu var pieteikt tiesā lūgumu pieņemt lēmumu par sprieduma izpildīšanas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos, kā arī par tā izpildes veida un kārtības grozīšanu.

[16.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētāja valsts labā piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,19 *euro* apmērā (*lietas 2.lapa*).

[17] Atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam, apmierināms ir prasītājas lūgums par nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu, bet pārējā sprieduma daļā atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta nosacījumiem nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39., 42.panta pirmo daļu, 189., 193., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus dēla /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 326,00 *euro* (trīs simti divdesmit seši *euro* 00 centi) apmērā katru mēnesi, bet ne mazāk kā noteikts Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumos Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", sākot no 2018. gada 18. jūnija līdz bērna pilngadībai. Sprieduma izpildē ieskaitīt summas, kuras atbildētājs samaksājis bērna uzturam par laika periodu no 2018. gada 18. jūnija.

Pārtraukt periodisko maksājumu piedziņu pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018. gada 17. augusta lēmuma lietā /numurs/.

Ar 2019. gada 25. aprīli pārtraukt periodisko maksājumu piedziņu pēc Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016. gada 27. septembra sprieduma lietā /numurs/ daļā par uzturlīdzekļu piedziņu bērna /pers. D/ uzturam.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 347,92 *euro* (trīs simti četrdesmit septiņi *euro*, 92 centi) apmērā.

Valsts nodeva jāmaksā:

Saņēmējs	Valsts kase
Reģistrācijas	Nr. 90000050138
Konta Nr.	LV55TREL1060190911200
Saņēmēja iestāde	Valsts kase

BIC kods TRELLV22
Maksājuma mērķis valsts nodeva civillietā Nr.C68366918.
Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,19 *euro* (pieci *euro*, 19 centi) apmērā.
Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā:
Saņēmējs Tiesu administrācija
Reģistrācijas Nr.90001672316
Konta Nr. LV51TREL2190458019000
Saņēmēja iestāde Valsts kase
BIC kods TRELLV22
Maksājuma mērķis 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C68366918.
Valsts labā veiktā maksājuma apliecinošs dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams tiesas kancelejā.
Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.
Pārējā sprieduma daļā noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.
Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.
Pilns sprieduma teksts sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019. gada 25. aprīlī.
Tiesnese A.Buliņa